

[Løje.]

videre og havde truffet Bestemmelse om, at hvis en Landmand f. Eks. gik ned med 30 pCt. i Forhold til 1939—40, fik han slet intet Korn til de voksne Kreaturer. Det vilde maaske være lidt haardt at gaa saadan frem, men naar Forholdene er, som de er, saa tvinges Samfundet til at gribe haandfast ind, naar der er Fare for, at den normale Produktion ikke kan opretholdes. Derfor tror jeg ikke, det vilde blive misforstaaet ude i Landbruget som Helhed, hvis en saadan skærpet Lovbestemmelse blev truffet.

Med Hensyn til Kontrollen med dem, der gør deres Forbeholdret gældende, saa er det mig bekendt, at der har været nogen Utilfredshed med, at der er blevet truffet nogle skærpede Bestemmelser i det afgivte Høstaar. Jeg føler mig imidlertid overbevist om, at en saadan skærpet Kontrol er en Nødvendighed. Den er ikke behagelig, men den er absolut nødvendig og paakrævet, da det ellers let vil gaa saadan, at en Del uden maaske egentlig at ville det kommer til at gøre Indgrib i det Korn, som retmæssigt tilkommer Samfundet. Det skulde vi jo gerne søge at undgaa, ogsaa fordi det ellers vil komme til at gaa ud over andre, som er mere nøjeregnende og mere samvittighedsfulde med Hensyn til Afleveringspligten.

Det foreslaas, at Priserne paa det afleverede Korn skal være de samme som dem, der findes i den Lov, vi har haft i det sidste Aar. Det er der vel ikke meget at sige til, og jeg anerkender Bestræbelserne for stadig i videst mulig Udstrækning at fastholde disse Priser. Jeg tror ikke, Landbruget skal gaa foran med at forlange, i hvert Fald ikke urimelige Priser, men paa den anden Side maa vi saa forvente, at man ogsaa i andre Erhverv resignerer og ikke stiller urimelige Krav om højere Priser eller højere Avancer end hidtil.

Jeg vil endvidere gerne sige, at saa maa vi ogsaa forvente, at der fra Lovgivningsmagtens Side gøres, hvad der er muligt, for at Dyrkningsomkostningerne ikke sættes op paa en urimelig Maade. Hvis nemlig disse Omkostninger stiger, saa bliver man nødt til at stille Krav om højere Priser, og det bør helst undgaaes. Derfor maa man søge at sikre sig imod, at Dyrkningsomkostningerne stiger i nogen væsentlig Grad.

Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vil knytte nogle enkelte Bemærkninger til, og det er den hollandske Vægt, der kræves, for at Kornet skal kunne betales med de i Loven stipulerede Priser. I det noget unormale Høstaar, vi havde i Fjor, gik det

jo saadan, at den hollandske Vægt mange Steder var uforholdsmæssig lav, til Trods for at Kornets Kvalitet i mange Henseender var ganske udmærket. For Hvedens Vedkommende var f. Eks. — efter sagkyndiges Udtalelser, der bygger paa anstillede Forsøg — Bageevnen betydeligt større, end den normalt plejer at være. Men ikke desto mindre, trods det at Hveden altsaa havde en højere Værdi end sædvanemæssigt i Bageribruget, maatte Landbruget i mange Tilfælde finde sig i, at Prisen blev betydeligt nedsat, fordi den hollandske Vægt ikke var høj nok.

Der har fra Landbrugets Side været Bestræbelser i Gang for at komme ind paa en anden Værdimaaler. Man har været noget inde paa, at Vandprocenten i Kornet burde være bestemmende for Kvaliteten; men Landbrugsministeren har, saa vidt jeg forstaaer, ikke ment, at noget saadant kan gennemføres, i hvert Fald ikke i det Aar, vi kommer ind i, fordi man ikke har de Apparater, der i saa Fald skulde bruges, og derfor har man fastholdt den hollandske Vægt. Jeg vilde dog mene, at det i Betragtning af det unormale Høstaar, vi igen har Udsigt til, vilde være forsvarligt at sætte den hollandske Vægt lidt ned, men derom kan vi maaske forhandle i et kommende Udvalg. Jeg tror ikke alene, det vilde være forsvarligt, men særdeles ønskeligt, om det skete.

Ligesom i den gældende Lov foreslaas det i Lovforslaget, at de Landbrugere, der rettidig opfylder deres Leveringspligt, skal have udbetalt en 10 Kroners Overpris paa den ene Ottendedel af det leverede Kvantum Korn. Jeg tror, det er en fornuftig Bestemmelse saaledes at sætte en Præmie paa, at Leveringspligten opfyldes og opfyldes i rette Tid. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvilken Begrundelse der er for, at de Landmænd, der har Krav paa at faa dette Beløb, skal vente til langt hen i det næste Aar, eventuelt til næste Høst; det vilde vist være heldigt, om disse Penge kunde udbetales paa et lidt tidligere Tidspunkt, og jeg vil derfor spørge Ministeren, om der er noget særligt til Hinder for, at dette skulde kunne ske.

Den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, var inde paa Spørgsmaalet om Frihandelskornet og søgte at drage nogle Sammenligninger, som jeg ikke helt forstaaer. Han talte om Arbejdspriserne, og han talte om Priserne paa Frihandelskorn. Men det ærede Medlem glemte i hvert Fald, at Landbruget maa aflevere